

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2016. november

november 2. Halottak napja

Reményik Sándor: Végrendelet

Fáradságom adom az esti árnyak,
Színeimet vissza a szivárványnak.

Megnyugvásom a tiszta, csöndes égnek,
Mosolygásom az őszi verőfénynek.

Sok sötét titkom rábízom a szélre,
Semmit se várva és semmit se kérve.

Kik üldöztek át tüskén, vad bozótton:
Kétségeim az örvényekbe szórom.

A holtom után ne keressetek,
Leszek sehhol - és mindenütt leszek.

Zárul a Szent Kapu

Ferenc pápa tavaly, az Isteni Irgalmasság vasárnapjának vigíliáján Szent Évet hirdetett, amely december 8-án kezdődött és 2016. november 20-án, Krisztus Király vasárnapján ér véget. Szent Péter utóda a kegyelmi év középpontjába az irgalmasságot állította, amelyhez az idézetet az Újszövetségi Szentírásból vette: "Irgalmasok, mint az Atya" (Lk 6,36). A kép pedig az irgalmas Jézust mutatja, aki egy törékeny embert, pontosabban "az embert" (hiszen mindnyájan gyengék, sebzettek vagyunk) viszi a vállán.

A Szent Év lelkületéhez tartoznak az elmélyültebb imádságok, a jó cselekedetek, a zarándoklatok, kijelölt bazilikák vagy zarándoktemplomok meglátogatása, és Szent Kapukon való belépés a bazilikákba. A zarándoklatok résztvevői a lelki gazdagodással együtt búcsút is nyerhetnek, ami bűneinknek a magatartásunkban és a gondolatainkban hagyott negatív lenyomatának az eltörlését jelenti. A búcsú tehát nem helyettesíti a szentgyónást, hanem a bűnnek a bennünk levő maradványától szabadít meg minket. A búcsút a tisztulás állapotában levő halottakért is felajánlhatjuk, akik rászorulnak a segítségünkre.

A pápa a Szent Évet meghirdető bullában ezt írja a Kapun való átlépés hatásáról: "Ha valaki átlép a Kapun, megtapasztalja a vigasztaló, megbocsátó és

reményt adó Isten szeretetét." (Misericordiae vultus 3)

A szöveget olvasva feltehetjük a kérdést: Hogyan lehet egy kapunak ilyen rendkívüli erejű hatása? Ha ezen gondolkodunk, felismerhetjük, hogy valójában Isten szeretetét nem csak a kapun belépve tapasztaljuk meg,

hanem már korábban, azon az úton haladva, amelyen a Kapu felé közeledünk. Amikor a zarándokútra készülve imádkozunk, amikor engedjük, hogy Jézus a vállára vegyen minket, vagy amikor mi hordozzuk társainkat s az ő keresztjeiket. A szeretet átadásában és elfogadásában tapasztalhatjuk meg azt a felülről jövő, természetfeletti erőt, amely segít-

séget ad ezekhez a tettekhez. A kapun belépve ezekre az eseményekre emlékezhetünk, ezeknek tüztét szíthatjuk fel szívünkben.

A bazilikák kapuja néhány hét múlva bezárul, nekünk azonban tovább kell mennünk. Az élet zarándokútján hinnünk kell abban, hogy az út végén egy másik kapu is vár, amelynek küszöbét átlépve a minket hazaváró Urunk fogad minket, szeretetével átölel, és ezt a szeretetet nem csak egy-egy kitüntetett időben, évben, hanem az örökkévalóságban, az elvesztés félelme nélkül átélhetjük.

Ferenc atya

In memoriam 1956

Egy nép kiáltott, aztán csend lett

Erről a csendről szeretnék írni, mely a lélek sebeit igyekezett elhallgattatni.

A jobbak, az igazabbak majd' mind elestek, majd' mind meghaltak. De maradtak emlékezők, akikben a hit erősebb volt a fájdalomnál. Őket kellett hát elhallgattatni koncepciók perekkel, őket, akik a legvédtelenebbek voltak a gyűlölet harsogásában.

Nem fogjátok kitalálni, kik voltak ők. Hát persze, hogy a papok.

1961 januárjának utolsó napjaiban a Fő utcai börtönben egy éjjel zárkatársammal távoli ajtók csapódására riadtunk, több mint egy tucatszor nyílt ki a Gyorskocsi utca nagy szürke kapuja, hogy az éj leple alatt magába nyelje a letartóztatottakat.

Bár '56 óta sok papot ítéltek súlyos börtönövekre, 1961 volt a legnagyobb szabású leszámolás éve, közel 100 papot, titkos apácát és 50 hívőt gyűjtöttek be ekkor.

Mi volt a bűnük? Csupán annyi, hogy komolyan merték venni hivatásukat, és az ifjúság lelkébe igyekeztek elültetni az igazság és a szeretet magvait.

A megtorlás éveiben katakombákba kényszerítették a remény szószólóit, és innen szóltak csendesen a regnumosok, a ciszterek, a Mária Kongregáció és Mária Légió apostolai.

Am lecsaptak rájuk, és a Fő utcai zárkákba terelték őket. És jöttek a szörnyű éjszakák. Már leszoktak a gumibotázásról, más módszereket vetettek be változatos eszköztárukból.

A Fő utcai börtönt nemhiába nevezték susinak (suttogónak), ahol a tökéletes izolációban még a fegyőrök is posztópapucsban jártak. Egy éjjel

kíméletlen csizmacsattogás verte fel a csendet és sokkolta órákon keresztül a cellák lakóit. Meg is lett az eredménye, az egyik zárkából hangos kiáltások hallatszottak: *Istenem, öld meg a Sátánt!* Aztán ajtócsapkodás, rohangászás hallatszott, és újra csend lett.

A nevetséges koncepciók perek után a papok zömét Márianosztrára vitték. Itt egy különlegesen undorító művelet volt napirenden, a küblik ürítése. A trepnin kellett végig cipelni a förtelmes tartályt, ami az idősebb papoknak nehezen ment. Mi bátyámmal felajánlottuk az őrségnek, hogy majd mi elvégezzük, de megfenyegettek, hogy sötétzárka lesz a vége. Bizony itt mindenkinek ki kellett üríteni a keserű poharat.

Milyenek voltak a papok? Egy alkalommal Bölcsvölgyi Zoltán atyának fakadtam ki az embertelen butaság és rosszindulat ellen, amire ő annyit mondott: *Ne haragudj rájuk, imádkozz értük!*

Mi is imádkozunk a meghurcolt papokért, az igazság keresőiért, a hit áldozatos bajnokaiért, akik emberek tudtak maradni az embertelenség éveiben.

Aki kíváncsi további részletekre, annak figyelmébe ajánlom dr. Szántó Konrád atya 1992-ben megjelent könyvét, melynek címe: *Az 1956-os forradalom és a katolikus egyház.*

Egy érdekes adalék abból is kimaradt: Azok neve, akik legtovább szenvedték el a börtönöveket. Közel 20 évig raboskodott Szigeti Imre, Tabódy István és Lénárd Ödön. Mindhárman papok voltak.

*Udvardy László
egykori 69446 számú elítélt*

A kép 1963 őszén készült, amikor a rajta látható személyek amnesztiával szabadultak.

Az eredetileg kiszabott büntetések:

Udvardy László: 6 év;

Faddy Oszkár ferences szerzetes: életfogytiglan;

Obersovszky Gyula költő és szerkesztő: halál (9 hónapot töltött halálos zárkán), majd életfogytiglan;

báró Atzél Endre máltai lovag: 12 év.

Milyen az Isten? (4. rész)

Majd azt mondta Isten: »Alkossunk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra, ...« Megteremtette tehát Isten az embert a maga képére; Isten képére teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket. (1Móz 1,26a.27)

Miben hasonlít az ember Istenre és miben nem? Ez nagyon fontos kérdés, mert hiszen ha emberségünket őszintén vizsgáljuk, hibák, sőt bűnök légióját ismerjük fel, ez pedig nem az istenképiség jele.

Elsősorban: lelkünket halhatatlannak alkotta. A többi teremtménye, amelyekről a Teremtés könyve beszámol, nem ilyen. Valószínűleg létezik állati lélek is, de biztos, hogy ez az állat pusztulásával megsemmisül. Aztán: értelmet és szabad akaratot adott. Mondhatjuk, hogy ezek veszélyes ajándékoknak bizonyultak, az ember könnyen visszaélhet vele.

Az ember istenképességéből következik, hogy az Isten személy, és nem a természeti erők összessége vagy valami hasonló absztrakció. Örökkévaló, nem csak a jövőben, mint mi, hanem a múltban is.

A szabad akarat az ember örök kísértése. A rossz, amit elkövetünk, amit a világban látunk, a szabad

akarattal való visszaélés következménye. Azonban Isten nem akarja a rosszat, csupán ideig-óráig eltűri. Mindennapos tapasztalat, hogy az ember maga akarja a törvényeket megszakítani, pedig Isten az ember javára alkotta azokat. Amikor a szabad akarat által hozott törvény szembefordul az isteni törvénnyel, abból a történelem tanúsága szerint minden esetben katasztrófa származott.

Az ember és az emberiség boldogulása azon múlik, hogy szabad akaratából elfogadja-e az isteni akaratot. *(folytatjuk)*

Balthazár Zsolt

Beharangozó

„Legyen gondunk rá, hogy szeretetre és jótettekre buzdítsuk egymást. Összejöveleinkről ne maradjunk el, mint némelyek szoktak, hanem annál inkább bátorítsuk egymást, minél közelebb érzitek a napot.”
Zsid 10,24k

Kedves újlakiak, idén is lesz „Pozsgai-est”, ha Isten megadja, Pozsgaival. November 12-én, szombaton este héttől, a Szent István hittanteremben, mint mindig.

Először is felkérjük a fellépőket, várjuk a vállalkozókat, mert nélkülük nincsen műsor. Kérjük, jelentkezzenek Ferenc atyánál vagy e sorok írójánál (3-677-459 ill. szaszov@t-online.hu). Komoly és vidám, prózai és zenei, egyéni és csoportos számokat egyaránt várunk. Profizmus nem baj, de nem elvárás!

Másodszor: hívjuk a híveket, köszön(t)jük a közönséget már előre. Ők tudják felerősíteni a szereplők keltette hangulatot, kellemessé tenni az együttlétet. Jöjjünk össze minél többen, ez is az Ő nevében történik!

Harmadszor: számítunk a jók jótékonyására, az adakozók adományaira. Vonatkozik ez a büféasztal „felszerelésére” is, de főként az öregek karácsonyi megajándékozását célzó gyűjtésre. Létrejötté óta ez az est kitűzött célja, amely nagyon szépen megvalósult az elmúlt években. Hogy ez idén se legyen másképp, ahhoz – utolsó, negyedik pontként – még annyi szükséges, hogy jelentkezzenek, akik majd karácsony előtt szívesen kézbesítik a plébánia ajándékát.

Szaszovszky József

Képviselőtestületi választás

Ahogy az Újlaki Hangokban előre is jeleztük, plébániánkon 2016. október 9-én képviselőtestületi választás volt. A jelöltek nevét és rövid bemutatkozását a templomi faliújságon és az újságban is közzétettük. A választáson plébániánk hívei közül 117-en vettek részt,

szavazataikkal bizalmat szavaztak a jelölteknek. A jelöltek névsorát jóváhagyásra felterjesztettük főpásztorunknak, dr. Erdő Péter bíboros úrnak.

Hírek, hirdetések

Halottak napján (november 2., szerda) az esti szentmisét követően liturgiát (lucernáriumot) tartunk templomunk kriptájában az elhunytaként. Az éneklést Tóth Miklós Zsolt kántor úr vezeti.

Október 23-ára befejeződött templomunk homlokzatának és tornyának tatarozása, melynek költségeit legnagyobb mértékben a főegyházmegye, továbbá a II. kerület és a templomi gyűjtés fedezte.

A missziós vasárnapi (okt. 23.) gyűjtés bevétele templomunkban 165.000 forint volt. Köszönjük az adományokat, a pénzt az érseki hivatalnak továbbítottuk.

Karitasz-szervezetünk nagyobb mennyiségű bébiételt (rizspelyhet) kapott a főegyházmegyei karitástól. Az újlaki igények kielégítése mellett a Németországból érkezett adomány egy részét a Jó Pásztor nővérek anyaotthonának továbbítottuk.

Az Adásidő c. színes karitasz-magazin őszi száma egy fényképekkel illusztrált rövid cikket közölt a nyári újlaki napköziről Ferenc atya tollából.

Szintén Ferenc atya írta jelen számunk vezércikkét, ezt az írást a Budai Polgár legújabb száma is közli.

A Sarlós Boldogasszony Kórus novemberi zenei szolgálatai

November 1-jén, Mindenszentek ünnepén hagyományosan a 18 órai misén ebben az évben is a Sarlós Boldogasszony kórus ad szolgálatot, zenéjével is segítve az ünnep üzenetének átélését.

Idén is nagy örömmel veszünk részt a plébániai közösség immár hagyományos, családi hangulatú műsoros estjén, november 12-én, szombaton, amikor kórusrepertoárunknak a szokásostól eltérő műfajú darabjaiból adunk rövid kóstolót.

Egy hétre rá, november 19-én, ugyancsak szombaton pedig a kórus ad jótékony célú hangversenyt a templomban, este 7 órai kezdettel. Közös zenei áhítatunkra szeretettel várjuk minden zene- és közösség szerető testvérünket, akik az új őszi próbaidőszak első terméséből is ízelítőt kapnak majd.

Azoknak, akik adományainkkal is kifejezésre juttatnák tetszésüket, fontos tudniuk, hogy az így befolyó összeget hagyományaink szerint ebben az évben is a családosok megsegítésére, karácsonyuk megszépítésére fordítjuk.

Nem csak felajánlásait várjuk, hanem azok jelentkezését is, akik az együtt éneklés és közös imádkozás öröme mellett egy egymásra figyelő közösség tagjai kívánnak lenni. A kóruspróbákat minden hétfőn és csütörtökön 19.00 órától a Szent István teremben (Felhévizi út 2., zöld kapu) tartjuk, jelentkezni a próbák előtt a helyszínen lehet, vagy Török Andrea karnagynál az alábbi telefonszámon: 20/ 483 0149.

Marschall Mónika

Családi események októberben:

A keresztség szentségében részesült:

Október 2: Smaraglay Gréta Margit és Sári Dorka Margit

Október 9: Szabó Eszter Livia és Horner Emili Szofi

Házasságot kötött:

Október 15: Bali Nándor és Pankus Rita

Halottaink:

Borbély Pál (95), Földes Gyula (49), Bertók Józsefné Mária (87), Berente Lászlóné Margit (86), Bobák Sándor, Dr. Énekes Béláné Mária (87)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az

este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden

hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozunk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái:

hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ -21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Schola próbák:

kéthetente vasárnap 8:30-tól, a szentmise előtt. Mindenkit, aki szeretne énekes oltárszolgálatot ellátni, szeretettel várunk. Jelentkezni személyesen, vagy telefonon lehet: Tóthné Benkő Krisztina (20/586-0173), Tóth Miklós Zsolt (20/384-0493).

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános